

EN HÆKKLIPPEMASKINE

Som et af de Omraader indenfor Havebruget, hvor Udviklingen har staaet stille, hvor man indtil nu har benyttet de samme Redskaber, man anvendte for 200 Aar siden, maa nævnes „Klipning af Hække“.

Der har været fremstillet Sakse af forskellig Konstruktion; men den gammelkendte Form for Hæksakse er dog den, der hidtil saagodtsom udelukkende har været anvendt overalt herhjemme.

I Juni Maaned 1923 blev jeg af Ingeniør Johs. Hansen Amaliegade 36 anmodet om at prøve en af ham, fra Amerika indført Hæklippemaskine, som bærer det ret fordringsfulde Navn „Little Wonder“, og for hvilken Firmaet for Skandinavien har erhvervet Eneforhandling.

Ved første Demonstration stillede jeg mig straks meget skeptisk overfor Maskinens Brugbarhed, men indvilligede dog i at beholde den til Prøve nogle Dage. Det viste sig da, at Maskinen, efterhaanden som man fik Øvelse i at bruge den, ikke alene var brugbar, men at den med stor Fordel kunde anvendes, særlig til alle større Hække, fra $\frac{3}{4}$ Meter og opefter. Vi klippede i Sæsonen 1923 med samme Maskine ca. 7000 løb. Meter større Hække af forsk. Art, saavel løvfældende som stedsegrønne (kun til Buksbomhække viste den sig mindre anvendelig). Arbejdet blev udført fuldt saa godt som med Hæksaks og paa mindre end $\frac{1}{3}$ af den sædvanlige Tid, ligesom jeg maa tilføje, at der ikke kunde konstateres Slid af nogen Betydning.

Maskinen vi har i Brug er Mellemstørrelsen med 1 Meter Skæreflade. Til lodrette Sider betjenes den let af 1 Mand, paa skraa og vandrette Flader maa der være 2 om Arbejdet, som absolut ikke er mere trættende end Klipping med Hæksaks. Smøring maa ske ofte og være omhyggelig; vi er kommen til det Resultat, at en Blanding af Petroleum og Maskinolie er det bedste, idet Petroleum opløser de Plantesafter, der ellers let størkner og sætter sig fast mellem Knivene; bliver disse størknede Plantesafter ikke opløst, arbejder Maskinen alt for tungt.

Konstruktionen er ganske simpel; to Knive, den ene fast, den anden bevægelig ved Hjælp af en Tandhjulsudveksling; Systemet omtrent som paa en Slaamaskine, saa man forbavses over at denne simple Løsning ikke forlængt er funden.

De to vedføjede Illustrationer forklarer bedre end Ord Maskinen og dens Anvendelse.

For Anlægsgartnere og andre, der har større Hækarealer at klippe, kan jeg trygt anbefale Maskinen, der, selv om den er ret dyr at anskaffe, Kr. 150,00, hurtigt vil kunne indtjene Anskaffessummen.

Vestre Kirkegaard i Marts 1924.

CHR. BECK SKRYDSTRUP.

BEGRAVELSESSKIKKE I DANMARK

GENNEM TIDERNE

Af E. ERSTAD-JØRGENSEN

De Skikke, der i Tidens Løb har været fulgt i vort Fædreland, naar et Menneskeliv var sluttet, ligger i Nutiden ikke lige godt belyst for hvert enkelt Tidsafsnits Vedkommende, men giver dog paa mange Maader Indblik i de skiftende Tidens Betragtning af Dødens store Problem.

For Oldtidsfolkets Vedkommende er disse Skikke noget af det, man har bedst Rede paa, fordi det hovedsagelig netop er Gravene, der er bevaret indtil Nutiden.

Af alle Tidens Gravmæler er der vel ingen, som overgaar Stenalderens *Kæmpehøje* i værdig Alvor og monumental Kraft, saaledes som de kupler sig over Bakkekammens langlige Linje, kronet af Stendyssens enkle Kampestens Opbygning, der fra Dalen tegner sig magtfuldt og fribaarent mod Lyset.

Oprindelig har kun den uafløftelig tunge Overligger synet over Højens Grønsvær, medens Jorden laa op omkring de 4 eller 5 store Stene, Overliggeren hviler paa. Mellemrummene mellem de staaende Sten, der vendte den fladeste Side indad, var udfyldt med Sten og Ler, og Gulvet i det lille Gravkammer var dækket af Sten. Om Højens Fod var stillet en Kreds af store Kampesten som en synlig Begrænsning af den hellige Jord.

Runddyssen er den enkleste og rent monumentalt skønneste Form af Stenaldergravhøje, men *Langdysserne* er af betydelig større Dimensioner og rummer oftest to eller flere Gravkamre. Der findes Langdysser af indtil 100 m Længde, firkantet indgærdede med mere end hundrede store Kampesten.

De største af Stenalderens Begravelsespladser er dog de saakaldte *Jættestuer*, en videre Udformning af Runddyssens mindre, af en Sten overdækkede Gravkammer, hele store Kælderrum af indtil 10 m Længde, 3 m Bredde og saa høje, at man ofte kan staa oprejst derinde. Kun Dækstenene har været synlige over